

[Miljøministeren]

hvorefter forbrugerne i henhold til det såkaldte hvile i sig selv-princip skal betale de umiddelbare driftsøkonomiske omkostninger i forbindelse med forsyningen af rent vand og rensning af spildevand.

Prisen på vand fastsættes i dag af kommunalbestyrelserne ved godkendelse af vandværkernes takstblade. Den gennemsnitlige vandpris i 1991 var ca. 3 kr. pr. m³. Den højeste pris var 7,50 kr. pr. m³ og den laveste ca. 1 kr. pr. m³. Den mest almindelige pris er på mellem 2 og 4 kr. pr. m³. Prisen afhænger først og fremmest af vandværkets og ledningsnettets alder og af vandværkets investeringsstrategi.

For mindre private vandværker er der ofte et ønske om lave tariffer, hvilket sammen med den ringere adgang til kapital ofte medfører, at forsynings- og distributionssystemet vedligeholdes ringere end på de store kommunale vandværker.

De langsigtede konsekvenser for grundvandsressourcerne samt for forureningen af åer, søer og have er kun i yderst begrænset omfang indregnet i prisfastsættelsen.

Regeringen vil derfor bl.a. ud fra ressource- og miljømæssige hensyn overveje yderligere at anvende økonomiske styringsmidler på vandområdet, der tilgodeser såvel ressource- og miljøhensyn som erhvervslivets konkurrenceforhold.

De fortsatte overvejelser herom vil blive set i sammenhæng med regeringens overvejelser om en skattereform.

5. *Indsats mod de forskellige kilder til grundvandsforurening*

5.1 *Affaldsdepoter*

Den generelle målsætning med de initiativer, der sættes i værk inden for depotområdet, er at afværge skadelige virkninger på miljø og mennesker. Dette indebærer, at depoterne lokaliseres og registreres, og at der ryddes op på depoterne til et miljømæssigt og sundhedsmæssigt forsvarligt niveau. Oprydningen på depoterne foretages således dels af hensyn til den nuværende arealanvendelse, dels af hensyn til grundvandsbeskyttelsen og i visse tilfælde af hensyn til beskyttelsen af recipienterne.

Der er i dag registreret ca. 2.600 affaldsdepoter (gamle industrigrunde og lossepladser). Af disse er ca. to tredjedele lossepladser. Om 5-10 år, når amterne har afsluttet deres kort-

lægning, forventes tallet at nå op på 6.000-7.000 depoter, af hvilke de to tredjedele antagelig vil være industrigrunde. Det er overvejende sandsynligt, at flertallet af disse depoter ligger i eller i nærheden af byområder og ofte kystnært.

I forbindelse med gennemførelse af grundvandsovervågningen i 1991 er der konstateret klorerede opløsningsmidler i visse grundvandsmagasiner i byområder. Denne forurening stammer især fra gamle industrigrunde og lossepladser. Det vand, som anvendes i vandforsyningen, skal som udgangspunkt være rent, og problemet med opløsningsmidler i drikkevand skal derfor ikke løses gennem en rensning. Det må fastholdes, at målet er, at de affaldsdepoter, der truer grundvandsressourcen, skal ryddes op. Miljøstyrelsen vil sammen med DGU og amterne undersøge problemet nøjere, og Miljøstyrelsen vil rette henvendelse til de større kommuner og anmode om, at der gennemføres en boringskontrol på vandværkerne for klorholdige opløsningsmidler inden den 1. januar 1994.

Problemets omfang gør det under alle omstændigheder nødvendigt at fastlægge en langsigtet strategi, herunder en nøje prioritering af de økonomiske ressourcer baseret på en konkret risikovurdering. Oprydning af hensyn til grundvandsbeskyttelse skal ske således, at den størst mulige grundvandsressource sikres inden for de givne økonomiske rammer.

Af hensyn til beskyttelsen af de fremtidige vandindvindingsområder bør den oprydning af depoter, der sker af hensyn til grundvandet og som finansieres af det offentlige, derfor i de kommende år koncentrerer i disse områder.

Disse fremtidige vandindvindingsområder vil, som tidligere nævnt, dels være områder, der allerede i dag udnyttes, dels helt nye områder. For begge kategorier af områder må gælde, at de, der udpeges som fremtidige vandindvindingsområder, skal kunne sikres på økonomisk forsvarlig vis. Det betyder igen, at valget af, hvilke indvindingsområder der fremover skal anvendes til vandforsyning, skal ske ved dels at vurdere de eksisterende forureningskilder og omkostningerne ved at neutralisere disse, dels omkostningerne ved at føre vand fra disse områder til forbrugerne.

Der kan desuden i nogle tilfælde findes meget store, koncentrerede forureninger, som det